

Woord van Leven - januari 2022

"In het Oosten hebben wij zijn ster zien opgaan en we zijn gekomen om Hem eer te bewijzen."

Voor de verschillende digitale versies: audio, stripverhaal voor kinderen, video, klik op www.woord-van-leven.be.

Deze woorden uit het Evangelie van Matteüs worden uitgesproken door enkele "wijzen". Ze zijn van ver gekomen, op een reis met een ietwat mysterieuze bestemming, op zoek naar het kindje Jezus.

Het gaat om een handvol mensen die een lange reis ondernemen, achter een klein lichtje aan, zoekend naar een groter, universeel Licht: de Koning die al geboren is en in de wereld aanwezig. Verder is er over hen niets bekend. Maar deze episode is rijk aan ideeën om over na te denken en om te leven als christenen.

Deze zin werd door christenen van het Midden-Oosten gekozen om dit jaar de Week van Gebed voor de Eenheid van de christenen te vieren.^[1] Die week is een mooie kans om opnieuw samen op weg te gaan, in een grote openheid om elkaar te aanvaarden en vooral om te getuigen van Gods plan en van zijn liefde voor iedere mens en ieder volk op aarde.

De christenen van het Midden-Oosten schrijven in het document dat de voorstellen voor deze Week van Gebed vergezelt, het volgende: "De ster die aan de hemel van Judea verscheen, is een teken van hoop waarnaar lang is uitgekeken. Het leidt de Wijzen en in hen feitelijk alle volkeren van de aarde naar de plaats waar de ware Koning en Verlosser zich laat zien. De ster is een geschenk, een teken van Gods liefdevolle aanwezigheid voor de hele mensheid. De Wijzen tonen ons de eenheid van alle volkeren zoals God ze wil. Zij komen uit verre landen en vertegenwoordigen verschillende culturen. Maar toch worden zij allemaal gedreven door hetzelfde verlangen: de pasgeboren Koning te zien en te leren kennen. Ze komen bijeen in de grot van Bethlehem om Hem te eren en hun geschenken aan te bieden.

Christenen zijn geroepen om voor de wereld een teken te zijn van de eenheid die God voor alle mensen wenst. Hoewel zij tot verschillende culturen, talen en Kerken behoren, zijn de christenen samen op zoek naar Christus en hebben zij een gemeenschappelijk verlangen om Hem te aanbidden. De zending van de christenen is een teken te zijn, zoals de ster, om de mensheid die naar God hunkert te leiden en haar naar Christus te brengen. Het is hun taak Gods instrument te zijn om de eenheid van alle volkeren tot stand te brengen."^[2] De ster die voor de Wijzen straalt is er voor iedereen. Hij verlicht allereerst de diepte van een geweten dat zich door de liefde laat leiden. We kunnen allemaal onze blik scherpstellen om dat licht op te vangen, ons op weg begeven om het te volgen en het doel te bereiken van de ontmoeting met God en met onze broers en zusters, in het dagdagelijks leven. En op die manier kunnen we onze rijkdommen met iedereen delen.

"In het Oosten hebben wij zijn ster zien opgaan en we zijn gekomen om Hem eer te bewijzen."

Eer bewijzen aan God gaat ten diepste samen met de erkenning van wie we zelf zijn: klein, kwetsbaar; altijd hebben we nood aan vergeving en barmhartigheid, en met het oprechte verlangen om dezelfde houding aan te nemen tegenover anderen. Deze eer, die alleen aan God toekomt, komt tot uitdrukking in de aanbidding.

We kunnen ons laten inspireren door de volgende woorden van Chiara Lubich: "Wat betekent het God te "aanbidden"? Het is een houding die alleen op Hem gericht is. Aanbidden betekent tegen God zeggen: 'U bent alles', dat wil zeggen: 'U bent wat U bent'; en ik heb het immense voorrecht te leven om dit te erkennen. Het betekent ook: 'Ik ben nietig'. En dat zeggen we niet alleen met woorden. Om God te aanbidden gaat het erom zelfloos te worden, los van ons ego, en God alle ruimte geven in ons en in de wereld. Maar de beste weg om in je leven zelfloos te worden en ruimte te geven aan God die alles is, is een positieve weg. Om onze gedachten los te laten hoeven we alleen maar naar God gericht te zijn en zijn gedachten in ons mee te dragen die we vinden in het Evangelie. Om onze wil los te laten hoeven we alleen maar zijn wil te doen die ons in het hier en nu wordt aangegeven. Om onze slechte neigingen kwijt te raken die alle kanten kunnen opgaan, hoeven wij alleen maar liefde in ons hart te hebben voor Hem, voor wie naast ons is en te delen in hun zorgen, pijnen, problemen en vreugden. Als wij altijd 'liefde' zijn, worden we, zonder het te beseffen, zelfloos. En doordat we zelfloos zijn, bevestigen we met ons leven de grootheid van God, zijn alles-zijn, en stellen ons open voor de ware aanbidding van God."^[3]

"In het Oosten hebben wij zijn ster zien opgaan en we zijn gekomen om Hem eer te bewijzen."

Wij kunnen ons de conclusies van de christenen van het Midden-Oosten eigen maken: "Nadat de Wijzen de Verlosser hebben ontmoet en Hem samen hebben aanbeden, keren zij, gewaarschuwd in een droom, langs een andere weg terug naar hun land. Op dezelfde manier kan de gemeenschap die wij vormen in het gemeenschappelijk gebed, ons inspireren om langs nieuwe wegen terug te keren naar ons eigen leven, naar onze Kerken en de hele wereld. Het Evangelie dienen vereist vandaag de dag een engagement om de menselijke waardigheid te verdedigen, vooral die van de armsten, de zwaksten en de mensen die gemarginaliseerd worden. De nieuwe weg voor de Kerken is de weg van de zichtbare eenheid, die wij met opoffering, moed en vrijmoedigheid kunnen bewandelen, opdat 'God alles in allen mag zijn' (vgl. 1 Kor. 15:28)."

Letizia Magri en de commissie Woord van Leven

^[1] De traditionele datum voor de viering van de Week van Gebed voor de Eenheid van de Christenen is op het noordelijk halfrond altijd de week van 18-25 januari. Op het zuidelijk halfrond, waar januari een vakantieperiode is, vieren de Kerken de Week van Gebed op andere data, bijvoorbeeld in de tijd van Pinksteren, een symbolische periode voor de eenheid van de Kerk. Het is ook een uitnodiging om de inzet voor de oecumenische dialoog levend te houden tijdens het gehele jaar.

^[2] Vgl. <http://www.christianunity.va/content/unitacristiani/it/news/2021/spuc-2022.html>.

^[3] Chiara Lubich, *Woord van Leven* van februari 2005.